

Si na drejton Perëndia

Java 2: Sovraniteti i Perëndisë dhe përgjegjësia e njeriut

Hyrje

Le të fillojmë me një pyetje: *Nëse Perëndia nuk do të ishte sovran, si do ta ndryshonte kjo mënyrën se si ne si të Krishterë i marrin vendimet?*

Së pari:

I. Perëndia është Sovran

Përkufizim: “Sovraniteti i Perëndisë do thotë që të gjitha gjërat janë nën sundimin dhe kontrollin e Perëndisë dhe se asgjë nuk ndodh pa lejen apo drejtimin e tij”. Perëndia nuk vepron vetëm disa gjëra sipas këshillës së vullnetit të Tij, por Ai vepron të gjitha gjërat sipas këshillës së vullnetit të Tij.

E para, Perëndia është sovran mbi rrethanat tona.

Zanafilla 50:20: “**Ju keni kurdisur të këqija kundër meje, por Perëndia ka dashur që t’i shërbejë së mirës, për të kryer atë që po ndodh sot: të mbash gjallë një popull të shumtë.**”

Jozefi u shit si skllav nga vëllezërit e tij. A ishte Perëndia në kontroll të kësaj situate? Absolutisht! Megjithëse ishte diçka e keqe, Perëndia e lejoi shitjen e Jozefit për mirë. Perëndia duke e dërguar Jozefin në Egjipt, Ai shpëtoi qindra njerëz nga uria, duke përfshirë edhe familjen e zgjedhur të Izraelit nga do të vinte Mesia. Çdo rrethanë, madje edhe të vështirat janë nën kontrollin Perëndisë sovran.

E dyta, Perëndia është sovran mbi të shkuarën dhe të ardhmen tonë. Te Isaia 46:10 Zoti thotë “[Unë] shpall fundin që në fillim, dhe shumë kohë më parë gjërat që ende nuk janë bërë, duke thënë: “**Plani im do të realizohet dhe do të bëj gjithçka më pëlqen.**”

Nuk ka ngjarje të rastësishme. Çdo gjë që ka ndodhur në jetën tuaj ka qenë nën kontrollin sovran të Perëndisë dhe çdo gjë tjetër që do të ndodhë. Nuk ekziston diçka e ndërmjetme.

E treta, Perëndia është sovran mbi vendimet tona.

Psalm 33:10-11 thotë, “**Zoti e bën të dështojë planin e kombeve dhe asgjëson synimet e popujve. Plani i Zotit mbetet përjetë dhe qëllimet e zemrës së tij për çdo brez.**”

Pavarësisht se çfarë vendosim ne, përfundimi varet krejtësisht nga dora e tij.

E katërta, dhe e fundit, Perëndia është sovran madje edhe mbi zemrat tona. Fjalët e Urta 21:1 thotë, **“Zemra e mbretit në duart e Zotit është si rrjedhat e ujit; atë e drejton ngado që do ai.”**

Ky varg na jep një argument të nënkuptuar. Nga më i madhi tek më i vogli. Nëse Perëndia është sovran mbi zemrat e mbretërve, sa më shumë Ai është sovran mbi zemrat tona!

Ne nuk jetojmë në një univers të rastësishëm që erdhi në ekzistencë rastësisht, as nuk avancon rastësisht. Aspak! Ne jetojmë në një univers të rregulluar, të krijuar nga Zoti dhe qeveriset në mënyrë aktive nga Zoti. Në pamje të parë kjo mund të duket e tmerrshme. Ndjehesh si i pafuqishëm kur konsideron dikë aq të fuqishëm, derisa të kujtojmë qëllimet e tij të mira. Ai e përdor të gjithë fuqinë e tij për mirë. Kjo nuk na lë të tmerruar, por të ngushëlluar, në paqe dhe të qetë. Kjo një ndikim të drejtpërdrejtë për mënyrën se si ne i marrim vendimet.

Por, saktësisht cila është e mira që Ai po e përdor sovranitetin e tij për të arritur? Kjo është pika jonë tjetër:

II. Synimi i Perëndisë është të përlëvdojë veten e Tij

Synimi kryesor i Zotit në gjithçka që Ai bën është të tregojë se sa i mahnitshëm që Ai është. Të përlëvdojë veten e Tij. Perëndia si një piktor i madh, që ka për pikturë të gjithë universin, Ai po e qeveris në mënyrë sovrane çdo ngjarje, madje edhe detajet më të vogla për t'i sjellë lavdi vetes së Tij.

Perëndia i ka krijuar njerëzit për të shfaqur lavdinë e tij. Te Isaia 43:7 thotë **“tërë ata që quhen me emrin tim, që kam krijuar për lavdinë time, që kam formuar dhe bërë gjithashtu.”** Duke qenë se Zoti ynë është sovran e gjithë historia ka këtë qëllim dhe do të përfundojë me këtë qëllim. Dëgjoni fjalët e profetit Habakuk: **“Sepse dheu do të mbushet me diturinë e lavdisë të Zotit, ashtu si ujërat mbushin detin.”** (Habakuku 2:14)

Ne e shohim këtë përgjatë të gjithë Shkrimit, Fjalës së vetme të Zotit. Pse Zoti e shpëtoi Izraelin, popullin e tij nga kombi i fuqishëm i Egjiptit? Ashtu siç Perëndia i thotë Faraonit, **“Por, pikërisht për këtë arsye, të kam ngritur, për të të treguar fuqinë time dhe që emri im të shpallet në gjithë dheun.”** (Ex. 9:16).

Pse Perëndia e shpëtoi popullin e tij nga dora e Babilonisë pas mërgimit? Te Ezekieli 36:22 thuhet: **“Prandaj i thuaj shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: Unë veproj kështu jo për shkakun tuaj, o shtëpi e Izraelit, por për hir të emrit tim të shenjtë që ju keni përdhosur midis kombeve ku keni shkuar.”**

Pse Perëndia, Ati e dërgoi Birin e Tij në botë? Gjoni 1:14, ***“Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne; dhe ne soditëm lavdinë e tij, si lavdia e të vetëmlindurit prej Atit, plot hir e të vërtetë.”***

Pse Jezusi, Zoti ynë shkoi në kryq për të na shpëtuar nga mëkatet tona? Ephesians 1:11-12 ***“Në të edhe kemi qenë zgjedhur për një trashëgimi, duke qenë të paracaktuar sipas vendimit të atij që vepron të gjitha sipas këshillës së vullnetit të tij, që ne të jemi për lëvdim të lavdisë së tij, ne që shpresuam qysh më parë në Krishtin.”***

Le të ndalim pak te ky varg: Ne ishim paracaktuar për Zotin dhe Ai i vepron të gjitha gjërat sipas këshillës së vullnetit të tij. Përse? ***“Për lëvdim të lavdisë së tij.”***

Pse Jezusi do të kthehet përsëri? Te 2 Thes. 1:10 thuhet: ***“Kur Ai të vijë, atë ditë, për të qenë i lavdëruar në shenjtorët e vet, për të qenë i admiruar në mes të atyre që kenë besuar, sepse dëshmia jonë tek ju u besua.”***

Çfarë synimi ka Perëndia? Vetën e Tij. Cila është baza e gjithçkaje që Ai bën? Lavdia e vetes së Tij.

Por, a nuk ju godet kjo si e çuditshme, ndoshta edhe ofenduese? Ja ku jemi ne duke u përpjekur të kuptojmë si të marrim vendime në kontekstin e një Perëndie që vepron të gjitha gjërat për të lavdëruar vetën e tij. A jemi vërtet në rregull me këtë? A është Perëndia aq i kotë dhe i pasigurt?

Ja si e thotë C.S. Lewis: *“E gjithë vështirësia ime, më në përgjithësi, në lidhje me lavdërimin e Perëndisë, varej ngaqë mendoja në mënyrë absurde që I Vlefshmi Suprem, na mohonte të bënim atë që na pëlqen të bënim, atë që ne e bëjmë në mënyrë të vetvetishme për çdo gjë që vlerësojmë. Unë mendoj që ne gjejmë kënaqësi kur lavdërojmë atë gjë me të cilën kënaqemi, sepse lavdërimi nuk është thjesht një shprehje e kënaqësisë, por e plotëson atë; lavdërimi është caktuar të jetë përmbushja e kënaqësisë.”*

Ose dëgjoni si John Piper e vuri këtë të vërtetë në gojën e Jezusit, ndërsa reflektonte mbi lutjen e Jezusit tek Gjoni 17, ku ne shohim lavdinë e tij:

“Nëse gjeni gëzimin më të madh në thesaret më të dashura tokësore, do të zhgënjeheni në fund dhe unë do të çnderohem. Sepse unë po jua ofroj veten time juve si bukuria, madhështia, urtësia, fuqia dhe dashuria që ju kënaq zemrën më shumë në gjithë universin. Ju jeni bërë për mua. Dhe ju them që, nëse e shihni këtë, nëse më shikoni mua si thesarin tuaj suprem, atëherë nuk ju duhet të zgjidhni mes kënaqësisë dhe lartësimit tim, sepse kur ju të kënaqeni në mua më shumë se në çdo gjë tjetër, në të njëjtën kohë unë do të jem më i lartësuar se kurrë në ju.”

Perëndia po vepron gjithçka për lëvdimin e lavdisë së tij dhe pikërisht kështu duhet të jetë. Ai është qenia më e shkëlqyeshme, më e lavdishme, më e bukura në univers ose përtej universit. **Kënaqësia e tij më e madhe dhe e jona është që Ai që na fton në mrekullinë kush është Ai.** Nuk ka asnjë kosto aq të lartë që nuk ia vlen të shkëmbehet me të mrekullueshmen njohuri të Zotit.

Prandaj në çdo vendim që marrim, ne duhet të kuptojmë që po e bëjmë në një univers që është absolutisht nën kontrollin e një Zoti sovran. Fuqia sovrane e Perëndisë vepron për të arritur vetëm një synim të madh: të tregojë përsosmërinë e lavdisë së tij. Dhe se ai *do ta* përmbushë atë synim.

Si ndikon ky synim i madh i Perëndisë për të treguar lavdinë e tij në vendimmarrjen tonë?

III. Përgjegjësia e njeriut

Pasi kemi që Perëndia bën gjithçka për lavdinë e Tij, por si gjen kjo lidhje me vendimmarrjen? Nëse Zoti do të bëjë atë që do ai të bëjë dhe për më tepër, nëse çfarë Ai do të bëjë është gjëja më e përsosur e imagjinueshme, lëvdimi i lavdisë së tij, pse të stresohemi për vendimet tona?

Bibla e bën të qartë, që ne gjithashtu në të njëjtën kohë jemi përgjegjës për të gjitha veprimet tona. Bibla ka shumë shembuj, por le të konsiderojmë fjalët e Jezusit tek Mateu 12:36-37. ***“Por unë po ju them se ditën e gjyqit njerëzit do të japin llogari për çdo fjalë të kotë që kanë thënë. Sepse në bazë të fjalëve të tua do të justifikohesh, dhe në bazë të fjalëve të tua do të dënohesh.”***

Ne jemi përgjegjës për vendimet që marrim, madje edhe për fjalët që përdorim, madje edhe për fjalët që përdorim pa kujdes.

Dhe përgjegjësia që ne kemi për jetën tonë është i njëjti synim që Zoti ka siç thuhet te 1 Korintasve 10:31, ***“Pra, nëse hani, nëse pini, nëse bëni ndonjë gjë tjetër, të gjitha t'i bëni për lavdinë e Perëndisë.”***

Megjithatë Bibla asnjëherë nuk na shpjegon plotësisht se si përgjegjësia jonë bashkëekziston me sovranitetin e Perëndisë. Sigurisht ka kuptim që disa aspekte të jetës së një Perëndie të pafund thjesht nuk gjejnë kuptim në mendjen tonë të fundme. Por Bibla mëson qartë që Zoti është sovran dhe ne jemi përgjegjës për çdo veprim. Dhe synimi punës tonë dhe punës së tij është të tregojmë lavdinë e tij.

Nëse keni ndonjë pyetje na shkruani!

Ne kemi parë një përmbledhje të mirë çfarë mëson Shkrimi mbi sovranitetin e Perëndisë. Megjithatë si ndikon kjo në mënyrën si i marrim ne vendimet? Le të nxjerrim tre zbatime të veçanta të kësaj të vërtete.

IV. Të motivuar nga besnikëria

Së pari: Motivimi ynë në vendimmarrje është që të jemi të përgjegjshëm. Kjo do të thotë që të jemi administratorë besnikë të Perëndisë, të gjithçkaje që Ai na ka dhënë.

Bota rreth nesh merr vendime me synimin që sigurojë rezultate të caktuara. Ne shkojmë te dyqani për të blerë ushqime. Ne ecim gjatë ditës që të mund të jemi të shëndetshëm. Ju martoheni që të keni një martesë të lumtur. Deri tani nuk shikojmë asgjë kontradiktore apo jo?

Në të vërtetë, jo aq shumë. A ka nevojë Perëndia që ju të shkoni te dyqani për t'ju ushqyer? A ka nevojë Perëndia që ne të ecim për të na mbajtur të shëndetshëm? A ka nevojë Perëndia që ne të martohemi që ne të jemi të lumtur? A ka nevojë Perëndia të bëjë ndonjë nga këto gjëra për të përmbushur planet e tij për lavdi? Jo.

Psalmi 50:12 thotë: ***“Po të kisha uri, nuk do ta thosha; sepse bota dhe sa ajo përmban janë të miat.”***

Është marrëzi të mendosh që në një univers duhet marrë një vendim për të arritur diçka. Nëse Perëndia do bëjë diçka, Ai patjetër që e bën. A i kërkoi Ai ndokujt ndihmë për të krijuar botën? Për të shkatërruar ushtrinë Egjiptiane? Për të ngritur Krishtin së vdekuri? Për të kthyer Saulin që nga përndjekës i kishës në apostullin Pal?

Tani ne kuptojmë që mënyra normale që Perëndisë më ushqen mua është të shkoj dhe të blej ushqim në dyqan. Mënyra normale si Ai më mban të shëndetshëm është të eci apo vrapoj apo ushtrohem. Por ne si të krishterë, ne nuk i marrim vendimet për të siguruar rezultate të caktuara, sikur ndonjë gjë është në kontrollin tonë në këtë botë, por që të jemi të përgjegjshëm me kohën, paratë dhe marrëdhëniet që Perëndia na ka dhënë.

Madje mund të shtoja që nëse e gjejmë veten vazhdimisht të acaruar apo të palumtur me rrethanat e jetës tonë, kjo vjen pjesërisht sepse mbase kemi harruar që vlera jonë nuk nga rezultatet që ne arrijmë apo jonë. Thelbi i vendimmarrjes qëndron te besnikëria jonë të marrim vendime që i sjellin lavdi Perëndisë. Me fjalë të tjera, puna jonë është e vlefshme në thelb për sa ne shfaqim veprën e Tij në ne.

Një person që motivohet nga rezultatet do të jetojë në acarim të vazhdueshëm, sepse nëse vlera e tij gjendet në çfarë duhet prodhojë apo të arrijë apo të përfundojë, atëherë ata gjithmonë do të duhet të prodhojnë, të arrijnë dhe përfundojnë gjërat që të ndjenjë gëzim.

Por një person që në vend të kësaj është i motivuar nga besnikëria, ai do të kuptojë që pavarësisht situatës që e gjen veten, qoftë nëse e gjen veten në fund të shkallës së korporatës apo në krye, qoftë nëse është beqar, i martuar, apo i ve, qoftë nëse ka fëmijë apo nuk ka, apo sapo ka filluar një familje, një person i motivuar nga besnikëria nuk e gjen gëzimin nga rrethanat e tij. Përkundrazi, njerëzit që kërkojnë

lavdinë e Perëndisë, ata i përdorin rrethanat e tyre si një mjet për të shfaqur gëzimin e tyre në Krishtin.

Por siç e thamë më sipër, do të flasim më shumë për këtë në javët në vazhdim. Por ky rrjedhim i rëndësishëm i sovranitetit të Perëndisë në vendimarrjen tonë.

V. Të motivuar nga kuptimi

Mënyra e dytë se si e vërteta e sovranitetit të Perëndisë dhe përgjegjësisë tonë njerëzore duhet të ndikojë në mënyrën si e jetojmë jetën e përditshme është që ne duhet të motivohemi nga kuptimi që Zoti i jep çdo gjëje. Pra ne duhet të motivohemi nga kuptimi që Zoti i jep çdo gjëje. Çdo gjë në mënyrën si janë krijuara gjëra ka kuptim, vlerë dhe qëllim të madh sepse kështu është caktuar. Kjo është çfarë ka caktuar Krijuesi ynë sovran.

Ne duhet të jemi njerëz që e kuptojnë dhe e përqafojnë që gjithçka ka kuptim, nga shpëtimi një jete deri tek vrasja e një gishti këmbë.

Sovraniteti i Perëndisë u jep kuptim vendimeve tona në dy mënyra:

- 1) **Kuptim çfarë ne bëjmë.** Zoti nuk lejon të ndodhë asgjë që nuk i shërben historisë së madhe të Perëndisë. Cila është historia e madhe e Perëndisë? Historia e madhe është kjo botë është krijuar për të shfaqur përsosmërinë dhe lavdinë e tij. Çdo gjë që ndodh, ndodh me një synim të vetëm sepse universi ynë qeveriset nga Perëndia ynë sovran. Dhe lavdi Perëndisë sepse Ai është i mirë, qëllimi pas çdo gjë që ndodh është i mirë.

Së dyti sovraniteti i Perëndisë na jep:

- 2) ***Kuptim për mënyrën se si i bëjmë gjërat që bëjmë.*** Jeta është mbuzhur plotë me zhgënjime. Ashtu siç Moisiu (ka shumë të ngjarë në fund të jetës së tij të gjatë), ***“Ditët e viteve tona shkojnë deri në shtatëdhjetë vjet dhe për më të fortët në tetëdhjetë, por ajo që përbën krenarinë e tyre nuk është veçse mundim dhe dëshirë për t'u dukur, sepse kalon me të shpejtë dhe ne fluturojmë tutje”*** (Psalmi 90:10).

Nëse ju arrini në fund të jetës tuaj dhe gjithçka që ju shihni rreth vetes tuaj është dështim dhe gjëra pa vlerë, a ka shkuar gjithçka dëm? Jam i sigurt se kjo mbase është mënyra se si Moisiu ka menduar në fund të jetës së tij të gjatë me njerëzit që u ankuan dhe u endën në shkretëtirë.

Ne mund të vijmë në fund të jetës tonë dhe themi: A ia vlejti e gjitha? U mundova shumë për familjen, por shiko se si dolën fëmijët? U mundova për familjen, por bashkëshortja nuk është më? Shumë mendime të ndryshme që ne mund të kemi.

Në një univers që qeveriset nga Perëndia ynë sovran përgjigjja është një "Jo" e madhe. Perëndia po i realizon qëllimet e tij jo vetëm nga rezultatet e gjërave që ne bëjmë, por se çfarë thotë puna jonë për Perëndinë. A kemi besnikë në rritjen e atyre fëmijëve? A kemi qenë besnik në punën tonë? A kemi treguar përmes martesës tonë bukurinë e ungjillit? Atëherë jeta jonë ka qenë një tabelë gjigande që ka reklamuar besnikërinë e Perëndisë tonë besnik. Nuk ka rëndësi se çfarë ka mbetur në duart tona në fund të jetës tonë, jeta jonë ka qenë plotë me kuptim nëse ajo ka kontribuar në synimin e Perëndinë për universin: **shpalljen e lavdisë së tij.**

Le ta mendojmë këtë më me hollësi. Si na jep kuptim sovraniteti i Zotit?

Së pari, Perëndia i jep kuptim jetës tonë të përditshme.

Sipas Fjalës së vetme të Zotit e vërteta që Perëndia është sovran mbi detajet më të vogla jetës është diçka e pashmangshme, dhe sinqerisht, nuk besoj se do të donim t'i shpëtonim sovranitetit të tij! Mateu 10:29-31 thotë, ***"A nuk shiten vallë dy harabela për një aspër? Dhe, megjithatë asnjë prej tyre nuk bie për tokë pa dashjen e Atit tuaj. Sa për ju, madje edhe të gjitha fijet e flokëve të kokës suaj janë të numëruara. Mos kini frikë, pra; ju vleni më tepër se shumë harabela."***

Le ta bëjmë më praktike...

- A keni ardhur vërdallë për 16 minuta për të gjetur diçka këtë mëngjes? Zoti është sovran mbi këtë.
- A iu shpua goma e biçikletës? A ecim në trotuare të pa shtruara mirë? Zoti është sovran mbi këto
- A iu është prishur lavatriçja apo makina? Perëndia është sovran mbi këtë.

Asgjë nuk është shumë e vogël për të mos pasur një qëllim. Asgjë nuk ndodh rastësisht në këtë jetë. Siç thuhet tek Fjalët e Urta 16:33, ***"Shorti hidhet që në barkun e nënës, por çdo veprim varet nga Zoti."*** Madje edhe jeta jonë e përditshme është sipas qëllimit të tij.

Së dyti, Zoti u jep kuptim të gjitha marrëdhënieve tona.

Te Veprat e Apostujve 17:26-27 thotë, ***"dhe ai ka bërë nga një gjak i vetëm të gjitha racat e njerëzve, që të banojnë në mbarë faqen e dheut, dhe caktoi kohërat me radhë dhe caqet e banimit të tyre, që të kërkojnë Zotin, mbase mund ta gjejnë duke prekur, ndonëse ai nuk është larg nga secili prej nesh."***

Ky varg le të na shtangë sa i mrekullueshëm është Perëndia ynë. Mendoni për këtë. Konsideroni të gjithë njerëzit që po ndjekin këtë studim dhe ne të gjithë kemi lindur në periudha të ndryshme, në familje të ndryshme, në vende të ndryshme dhe pastaj të gjitha ngjarjet e ndryshme që kanë ndodhur në secilin prej jetëve tona, të gjitha gishtërinjtë tanë të shtypur, të gjitha takimet që nuk kemi marrë pjesë, të gjitha punët që kemi ndërruar, të gjitha këto na kanë sjellë ne së bashku duke ndjekur këtë mësim.

Konsideroni numrin e të gjitha ngjarjeve të shtuara së bashku në të gjithë jetët tona, që të bënte të mundur ne të jemi së bashku! Numër i PAFUND!

Pra, çfarë lidhje ka kjo me marrëdhëniet? Pse keni për fqinj njerëzit që ju keni? Pse jeni ulur shkoni në punë apo shkollë me ata persona që shkoni? Pse do të takoni ata njerëz që do të takoni këtë javë? Sepse Perëndia na ka vendosur të gjithë së bashku në jetën e njëri-tjetrit, pavarësisht nëse ne po flasim për miq të afërt apo takime me të huaj. Perëndia na vendos në vendin ku na ka vendosur në mënyrë që ne të gjithë ta kërkojmë Atë, dhe t'i kërkojmë ndihmë dhe ta gjejmë Atë, megjithëse ai nuk është larg asnjë prej nesh.

Konsideroni se si kjo duhet të ndikojë kjo në bisedat që ju do të bëni me njerëzit që ju do të takoni. Konsideroni se si ndikon kjo për mënyrën se si flasim me fqinjët dhe bashkëpunëtorët tanë. Nuk ekziston i ashtuquajti takim i rastësishëm. Çdo marrëdhënie, çdo person që takojmë, të gjitha këto janë caktuar në mënyrë sovranë në jetën tonë nga Zoti.

Së treti, Zoti i jep kuptim punës sonë.

Pikërisht në fushën e punës pasqyrohet më qartë shëmbëlltyra e Perëndisë si Krijues. Te Zanafilla 1, Zoti krijoi universin dhe pastaj vazhdoi me tokën që ishte **“pa trajtë dhe e zbrazët”** dhe pastaj Perëndia i dha formë tokës që do të ishte e përshtatshme për njeriun për të banuar. Pastaj Perëndia krijoi njeriun për të banuar dhe për të punuar tokën. Puna është diçka themelore për funksionin tonë si njerëz.

Greg Gilbert, te libri i tij, *Ungjillin në Punë*, thotë këtë, *“Në një mënyrë apo tjetër, puna juaj përfshin disi punën për të sjellë bukuri nga shëmtia, rregull nga kaosi. Mbase copa të shkëputura janë bashkuar së bashku për të bërë një vegël që njerëzit e përdorin për punë. Ose produktet natyrore identifikohen, izoloohen dhe mbledhen për të krijuar diçka të re. Sëmundja trajtohet; padrejtësia është vihet në vend; dritaret e thyera riparohen; trotualet e plasaritura rregullohen”* (63).

Ne jo vetëm gjejmë kuptim në reflektimin e shëmbëlltyrës së të Zotit në aspektin krijues të punës sonë, por ne gjithashtu gjejmë kuptim në mënyrën se si Zoti i përdor punët tona për të na mprehur dhe për të na bërë më shumë si Krishti.

Mendoni për sovranitetin e Perëndisë për ta sjellë Jakobin të punojë për Labanin, i cili e shfrytëzoi Jakobin për 14 vjet! Megjithatë kjo nuk ishte pa qëllim. Perëndia jo vetëm ishte orkestruesi sovran i vijës nga pasaardhja që do të vinte Jezusi, por Perëndia gjithashtu po e mprehte Jakobin gjatë këtij procesi.

Ashtu siç Apostulli Pal iu kujton Efesianëve, nuk ka rëndësi nëse puna jonë është e vështirë apo që na kënaq, gjithçka duhet t'i bëhet për Perëndinë. Perëndia është shefi ynë i punës. Pavarësisht se pune bëjmë, në shtëpi apo në një kompani, Perëndia po përdor punën tonë për të formuar dhe për të na ndryshuar gjithnjë e më shumë në shëmbëlltyrën e Krishtit.

Pra lavdi Perëndisë që i shërbejmë një Perëndie sovran! Siç thërret Autori i Predikuesit në fund të librit të tij, *"Kuptimplotë! Kuptimplotë! Gjithçka ka kuptim sepse gjithçka është rregulluar nga një Perëndi i përjetshëm, sovran dhe që ka një qëllim të caktuar për gjithçka."*

VI. Përfundim: Vendimmarrës i qetë

Më lejoni të përfundoj me një rrjedhim përfundimtar mbi sovranitetin e Perëndisë në vendimmarrje. Ne mund të kemi paqe ndërsa marrim vendimet tona. Jezui ishte shumë i qartë te Predikimi në Mal: ***"Mos u shqetësoni për jetën tuaj"*** (Matt 6:25).

Por megjithatë marrja e vendimet mund të jenë një nga aspektet më provokuese të shqetësimit në jetën tonë, veçanërisht për të rinjtë. Pra, si mund të mos shqetësohemi kur marrim vendime? Duke mbajtur mend që Perëndia është në kontroll të gjithçkaje. Dëgjoni se ç'thotë Isaia 46:9-10, ***"Kujtoni gjërat e kaluara të kohëve shumë të vjetra, sepse unë jam Perëndia dhe nuk ka asnjë tjetër; jam Perëndia dhe askush nuk më ngjet mua, që shpall fundin që në fillim, dhe shumë kohë më parë gjërat që ende nuk janë bërë, duke thënë: "Piani im do të realizohet dhe do të bëj gjithçka më pëlqen."***

A mendoni se vendimet tona mund të pengojnë qëllimin e tij sovran, të mirë? A mendoni vërtet se keni fuqinë të ngatërrojmë jetën tonë nëse Perëndia e ka caktuar atë për mirë?

Psalmi 84:11 thotë se Perëndia nuk u refuzon asnjë të mirë atyre që ecin drejt. A e dëgjoni këtë? Perëndia nuk do ta mbajë të mirën nga ju. Ne mund ta kemi vështirësi të shohim gjërat në jetën tonë si të mira, por jam i sigurt se nëse do t'i shikonim nga këndvështrimi i Perëndisë, dhe do ta shikonim çfarë Ai po bën në jetën tonë në mes të rrethanave tona aktuale, ne nuk do të ndryshonim asgjë.

Ne kujdesemi për vendim marrjen jo sepse mendojmë se një vendim i keq do të na largojë nga vullneti i mirë i Perëndisë apo sepse do të pengojë qëllimet e tij, por sepse ne duam të tregohemi të përgjegjshëm.

Ne duam të jemi përgjegjës sepse kjo është çfarë do të thotë të jesh administrator besnik dhe besnikëria jon i jep lavdi Perëndisë. Kështu që kur të keni një vendim të vështirë për të marrë, bëni më të mirën që ju mund të bëni në bindje ndaj Fjalës së Tij, në një mënyrë që i pëlqen Perëndisë.

Pastaj uluni dhe qetësonin në fuqinë e palëkundur, të pandalshme, të pakompromentueshme të Perëndisë tuaj të mirë dhe sovran që bashkëvepron të gjitha gjërat sipas këshillës së vullnetit të tij. Kjo është vendimmarrja çlodhëse, qetësuese.

Nëse keni ndonjë pyetje na shkruani